

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 566-ҳадис

وَعَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَسْمًاً، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ لَغَيْرِ هُؤُلَاءِ كَانُوا أَحَقُّ بِهِ مِنْهُمْ؟! قَالَ: «إِنَّهُمْ حَيَّرُونِي أَنْ يَسْأَلُونِي بِالْفُحْشِ، أَوْ يُبَخِّلُونِي، وَلَسْتُ بِبَاخِلٍ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1056].

Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўлжа тақсимладилар. Мен: «Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳга қасамки, манавилардан кўра бошқалар бунга ҳақлироқ эди», дедим. У зот шундай дедилар: «Улар қўполлик билан сўрашди. Акс ҳолда (яъни қўполлик қилишгани учун бермасам) мени баҳилга чиқаришарди. Мен эса баҳил эмасман», дедилар».

Ином Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

